Written by - ஆங்கில மூலம்: மார்க் ட்வைன் | தமிழில்: முனைவர் ர.தாரணி -
Tuesday, 12 May 2020 17:32 - Last Updated Wednesday, 13 May 2020 10:43

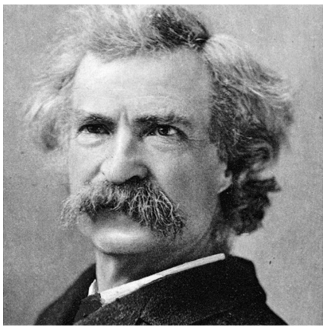

என் பால்ய, பதின்ம வயதுகளில் மேனாட்டு நாவலாசிரியர்களின் நாவல்கள் பலவற்றின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளை நான் யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகத்திலிருந்து இரவல் பெற்று வாசித்துள்ளேன். அவற்றில் என்னை மிகவும் கவர்ந்த நாவல்களாக மார்க் ட்வைனின் 'ஹக்கில்பெரி ஃபின்னின் சாகசங்கள்', ரொபேர்ட் லூயி ஸ்டீவன்சனின் 'புதையல் தீவு' என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவேன். பின்னர் வளர்ந்ததும் ஹக்கில்பெரி ஃபின்னின் சாகசங்கள் நாவலின் ஆங்கில; நூலினையும் வாசித்துள்ளேன். அண்மையில் முனைவர் ர.தாரணி 'பதிவுகள்' இணைய இதழுக்கு மார்க் ட்வைனின் சிறுகதையொன்றினைத் தமிழாக்கம் செய்து அனுப்பியபோது அவர் தமிழாக்கம் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. உடனேயே ஒரு யோசனையும் தோன்றியது. அவரிடம் ஏன் அவர் 'ஹக்கில்பெரி ஃபின்னின் சாகசங்கள்' நாவலைத் தமிழாக்கம் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டிருந்தேன். அதற்கு அவர் உடனடியாகவே மகிழ்ச்சியுடன் சம்மதித்தார். உடனேயே அத்தியாயங்கள் சிலவற்றையும் தமிழில் எழுதி அனுப்பியிருந்தார். அவருக்குப் 'பதிவுகள்' சார்பில் நன்றி. இந்நாவல் இனி பதிவுகளில் தொடராக வெளிவரும். வாசித்து மகிழுங்கள். உங்கள் கருத்துகளையும் அறியத்தாருங்கள். - வ.ந.கிரிதரன், ஆசிரியர் 'பதிவுகள்'

□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□

அவர்கள் தோணியில் ஏறியதும் முதல் வேலையாக ராஜா என்னை நோக்கி வந்தார். எனது மேல் சட்டையின் கழுத்துப் பட்டையைப் பிடித்து உலுக்கியவாறே என்னிடம் கேட்டார்:

"எங்களை விட்டு ஓட முயன்றிருக்கிறாய், இல்லையா, பயலே? எங்களின் நட்பு உனக்கு சலிப்பூத் தட்டிவிட்டதா? ஹாஹ்?"

நான் கூறினேன் "அப்படி இல்லை அரசே! நாங்கள் அப்படி நினைக்கவில்லை. தயை கூர்ந்து அப்படி நினைக்காதீர்கள், மாட்சிமை பொருந்திய மன்னரே!"

"நல்லது. அப்படியானால், நீ என்ன செய்ய முயற்சித்தாய் என்று கூறி விடு. இல்லாவிட்டால், உன் உடலில் உள்ளிருக்கும் அனைத்தையும் வெளியே உருவி விடுவேன்."

"சத்தியமாக என்னவெல்லாம் நடந்ததோ அதை அப்படியே கூறிவிடுகிறேன், மேன்மை பொருந்திய ராஜாவே! என் கரத்தைப் பிடித்து அழைத்துச் சென்ற அந்த மனிதன் என்னிடம் மிகவும் அன்பாக இருந்தான். கடந்த வருடம் என் வயதில் ஒரு சிறுவன் இறந்து போனது பற்றி அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். அதே போன்றதொரு பயங்கரமான ஆபத்தில் இன்னொரு சிறுவன் இப்போது இருப்பதைப் பார்க்க அவனுக்கு வருத்தமாக உள்ளது என்று கூறினான். தங்க மூட்டையைக் கண்டதும் அனைவரின் கவனமும் சிதறி சவப்பெட்டியை நோக்கி ஓடிய சமயம், அவன் என் கையை விடுத்து, "ஓடிச் செல். இல்லாவிடில், அவர்கள் உன்னைத் தூக்கில் போடுவது நிச்சயம்." என்று என் காதில் கிசுகிசுத்தான். எனவேதான் நான் அங்கிருந்து ஓட்டம் எடுத்தேன்."

Written by - ஆங்கில மூலம்: மார்க் ட்வைன் | தமிழில்: முனைவர் ர.தாரணி -
Tuesday, 12 May 2020 17:32 - Last Updated Wednesday, 13 May 2020 10:43

“அங்கேயே நிற்பது எனக்கு நல்லதல்ல என்று தோன்றியது. என்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது. தப்பிக்காமல் அங்கேயே இருந்து தூக்கில் தொங்குவதை நான் விரும்பவில்லை. கண் மண் தெரியாது ஓடி இங்கே வந்து தோணியைக் காணும் வரை நான் ஓட்டத்தை நிறுத்தவில்லை. இங்கே வந்து சேர்ந்ததும் ஜிம்மை அவசரமாகத் தோணியை செலுத்தச் சொன்னேன். இல்லாவிடில், நான் பிடிபட்டு தூக்கில் தொங்க நேரிடும் என்ற பயத்தால்தான். நீங்களும், பிரபுவும் இறந்திருப்பீர்கள் என்று நான் அஞ்சினேன் என்றும் கூறினேன். உங்களின் பரிதாப நிலைக்காக நான் மிகவும் மனம் வருந்தினேன். ஜிம்மும் அப்படியே வருந்தினான். இப்போது நீங்கள் வந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டவுடன் நாங்கள் இருவரும் கட்டுக்கடங்காத மகிழ்ச்சியை அடைந்தோம். இது உண்மையா என்பதை ஜிம்மிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்."

அது உண்மை என்று ஜிம்மும் ஆமோதித்தான். ஜிம்மை வாயை மூடும்படி ராஜா கோபத்துடன் கூறினார். பின்னர் "ஓ! கண்டிப்பாக! நம்பக்கூடிய நல்ல ஒரு கதை இது!" ராஜா நக்கலாகக் கூறினார்.

மீண்டும் என்னை வலுவாக உலுக்கினார். என்னை இழுத்துப் போய் அந்த நீரில் மூழ்கடிக்கும் வரை விடப்போவதில்லை என்று ஆவேசப்பட்டார். ஆனால் பிரபு இவ்வாறு கூறினார்:

"அந்தச் சிறுவனை முதலில் விடு, முதிய முட்டாளே! நீ வேறு ஏதும் வித்தியாசமாக செய்திருப்பாயா? நீ தப்பித்து ஓடும்போது அவனைப் பற்றிக் கவலைப் பட்டாயா? நீ அப்படிச் செய்ததாக எனக்கு நினைவில்லை."

எனவே என்னை அவரின் கைப்பிடியிலிருந்து விடுவித்த ராஜா அந்த ஊரில் உள்ள ஒவ்வொருவரையும் சபிக்க ஆரம்பித்தார்.

ஆனால் பிரபு கூறினார்: "முதலில் உன்னை நீயே நிந்தித்துக் கொள். ஏனெனில் நீதான் அனைவரையும் விட அந்த சாபங்களுக்கு அருகதையானவன். கற்பனையில் தோன்றிய அந்த நீல அம்புக்குறி பற்றிக் கூறியதைத் தவிர, ஆரம்பத்திலிருந்தே எந்த ஒரு அறிவுப்பூர்வமான காரியத்தையும் நீ செய்யவில்லை. அந்த அம்புக்குறி பற்றிச் சொன்னது கொஞ்சம் சமர்த்து வேலைதான். உண்மையில் அது நம்மை அந்த இக்கட்டிலிருந்து காப்பாற்றியது என்றுதான் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும்.”

“அது மட்டும் நீ கூறாதிருந்தால், அந்த ஆங்கிலேயனின் பெட்டிகள் அவனிடம் வந்து சேரும் வரைக்கும் நம்மை சிறையில் அடைத்து வைத்திருப்பார்கள். அதன் பிறகு ஆயுள் தண்டனை கொடுத்து நம்மை அங்கேயே அடைந்து கிடக்க நிச்சயம் செய்திருப்பார்கள். உன்னுடைய சிறு தந்திரம் நம்மைக் கல்லறைத் தோட்டம் வரை அழைத்துச் சென்றது. அதற்கும் மேலே நம்மைக் காப்பாற்றியது அந்த தங்கக் காசு மூட்டைதான். அதில் மதிமயங்கிய முட்டாள்கள் நம்மைக் கவனிக்காது விட்டதால், பின்னங்கால் பிடரி பட நாம் ஓடித் தப்பித்தோம். இல்லையேல், கழுத்தில் சங்கிலி மாட்டிக் கொண்டு இன்று இரவு மட்டுமல்ல, ஆயுள் முழுக்க அங்கேதான் கிடந்தது உயிரை விட்டிருக்க வேண்டும்."

ஒரு நிமிடம் சிந்தித்தவாறு அவர்கள் அங்கே நின்றார்கள். பிரபு எதையோ மறந்தவராக,

ராஜா கேட்டார்." "ஹுக் உம்! நாம் அந்த நீக்ரோக்கள் அல்லவா அதைத் திருடினார்கள் என்று நினைத்தோம்!"

அது என்னைக் கொஞ்சம் சங்கடத்தில் நெளிய வைத்தது.

"ஆம்" மிக மெதுவாக அழுத்தத்துடன் கொஞ்சம் நக்கலான தொனியில் பிரபு கூறினார் "நாம் நினைத்தோம்."

ஒரு அரை நிமிடத்திற்குப் பிறகு ராஜா வார்த்தைகளை அழுத்தம் திருத்தமாக உச்சரித்தார் "கடைசிக்கு அவர்கள் செய்தார்கள் என்று நான் நினைத்து விட்டேன்."

அதே தொனியில் பிரபு பதிலிறுத்தார் "ஓ. நான்தான் செய்தேன்."

பேச்சின் தன்மையைக் குலைக்கும் விதமாக எரிச்சலுடன் ராஜா இவ்வாறு கூறினார்:

"இங்கே பார், பில்ஜ்வாட்டர்! என்ன சொல்ல வருகிறாய்?"

பிரபு பட்டென்று பதிலளித்தார்.

"நீ அவ்வாறு ஏதோ நினைத்துக் கொண்டு கூறுகிறாயே. நான் உன்னைக் கேட்கிறேன். நீ என்ன கூற வந்தாய்?"

"ஹ்ஹ்க்கும்" ராஜா கேலியாகக் கூறினார் "எனக்குத் தெரியாது. ஒரு வேளை நீ அசந்து தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது என்ன நடந்தது என்று உனக்குத் தெரிந்திருக்காது."

பிரபு சிலிர்த்துக் கொண்டு பதில் கூறினார்: "இந்த மடத்தனத்தை நீ மறக்கவே மாட்டாயா? நான் என்ன ஒரு வடிகட்டின முட்டாள் என்று நினைத்துக் கொண்டாயா?அந்த சவப்பெட்டிக்குள் யார் அதை ஒளித்து வைத்திருப்பார் என்று எனக்குத் தெரியாதென்று நினைக்கிறாயா?"

"ஆம் ஐயா! உனக்குத் தெரியுமென்று எனக்கும் தெரியும். ஏனென்றால் அதை ஒளித்து வைத்தவனே நீ தானே!"

"பொய்யன்" பிரபு கோபத்துடன் கூறியவாறே, ராஜாவின் கழுத்தை இறுக்கிப் பிடித்தார். ராஜா கதற ஆரம்பித்தார்.

"ஐயோ! எனது குரல்வளையிலிருந்து உன் கையை எடு. நான் சொன்னதைத் திரும்ப எடுத்துக் கொள்கிறேன்." ராஜா கெஞ்சினார்.

"நல்லது. இப்போதாவது உண்மையை ஒத்துக் கொள். நீ தானே அந்த மூட்டையை சவப்பெட்டியில் ஒளித்து வைத்தது? இன்னும் சிறிது நாட்கள் கழித்து என்னை ஏமாற்றி விட்டு நீ மட்டும் போய் அந்த கல்லறையைத் தோண்டி அந்த மூட்டையை எடுத்துக் உனக்கு மட்டுமே வைத்துக் கொள்வதுதான் உன் உத்தேசம்." என்று பிரபு கூறினார்.

"ஒரு நிமிடம் இரு, பிரபு! ஒரு கேள்விக்கு மட்டும் பதிலை எனக்கு நேர்மையாகக் கூறி விடு. நீ அதை அங்கே வைக்கவில்லையென்றால், அந்த உண்மையை மட்டும் கூறு.

Written by - ஆங்கில மூலம்: மார்க் ட்வைன் | தமிழில்: முனைவர் ர.தாரணி -
Tuesday, 12 May 2020 17:32 - Last Updated Wednesday, 13 May 2020 10:43

நான் உன்னை நம்புகிறேன். நான் உன்னைப் பற்றிக் கூறிய அவதூறு வார்த்தைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறேன்."

"ஏய், கிழட்டுப் போக்கிரி! நான் செய்யவில்லை. நான் செய்யவில்லை என்று உனக்கே தெரியும்."

"நல்லது. அப்படியானால் உன்னை நம்புகிறேன். ஆனால் எனக்கு இன்னுமொரு கேள்விக்குப் பதில் கூறிவிடு. இப்போது கோபம் கொள்ளாதே. உண்மையில் அந்தப் பணத்தைத் திருடி ஒளித்து வைக்க நீ திட்டமிட்டாய் அல்லவா?"

ஒரு நொடி பிரபு எதையும் கூறவில்லை. பின்னர் சொன்னார்:

"நல்லது. அப்படியே நான் திட்டமிட்டிருந்தாலும், அதனால் என்ன பயன்? நான் அப்படிச் செய்யவில்லை. நீ கூடத்தான் அப்படிச் செய்ய நினைத்திருந்தாய். அதையும் நீ செய்யத்தான் செய்தாய்."

"அப்படி நான் செய்திருந்தால், நான் செத்துப் போகவே விரும்ப மாட்டேன். அதுதான் உண்மை. அப்படிச் செய்யத் திட்டமிடவில்லை என்று நான் கூறமாட்டேன். நான் அப்படி நினைத்தது உண்மைதான். ஆனால் நீ ...... அதாவது ..... வேறு யாரோ நம்மை முந்தி விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்."

"அண்டப்புளுகன்! நீ செய்திருக்கிறாய். செய்தது நீ தான் என்று ஒத்துக் கொள்வது நல்லது அல்லது ...."

சிறிது நேரம் வாயிலிருக்கும் எச்சில் வெளியே தெறிக்கும்படி ராஜா ஏதோ உளறினார். பிறகு மூச்சு வாங்கியபடியே கூறினார்:

"போதும்! நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன்."